

ket under betryggende Former, som vi har det herhjemme, men man bør gøre et Stykke Arbejde for at faa en fornuftig Fordeling og Sammenlægning og derefter Udstykning af den færøske Jord i Smaalodder, som kan være et Supplement til Fiskerierhvervet, saaledes at Fiskerne ikke behøver alene at stole paa Fiskeriet, der kan slaa fejl et enkelt Aar.

Jeg er tilbøjelig til at tro, at dette ogsaa mere og mere gaar op for den færøske Befolkning. I en lang Aarrække har alt paa Færøerne faktisk drejet sig om Samband eller Selvstyre. Det nationale Spørgsmaal er i den Grad blevet skubbet i Forgrunden og har overskygget alt andet, og man har ligesom brugt det til at holde Arbejderne og Fiskerne hen, dem, der gaar paa Part og lever under uhyre vanskelige Forhold, brugt det til at tilsløre de virkelige Forhold for dem og holde dem hen for en Tid, idet man prøver paa at udnytte dem til det sidste.

Det, der i Øjeblikket finder Sted deroppe, er, at Folk mere og mere begynder at dele sig efter økonomiske Interesser, at det økonomiske kommer i Forgrunden, og man kræver, at vi hernede er lydhøre overfor dette. De stiller Krav om, at vi ophjælper deres Fiskeri og deres Erhvervsforhold i det hele taget, og gennem det foreliggende Lovforslag stilles der altsaa Krav med Hensyn til Jorden. Hvis vi vil imødekomme dette sidste Krav, ja, saa kan vi gøre det, men kun, hvis vi tager hele Spørgsmaalet op fra Grunden af og søger at komme til Bunds i Vanskelighederne og løse dem paa en saadan Maade, at de økonomiske Interesser deroppe bliver varetaget paa bedst mulig Maade. Og gør vi dette, tror jeg heller ikke, at Striden vil blive saa skarp i Fremtiden, som den er i Øjeblikket.

I øvrigt ønsker jeg gerne at sige, at naar der i Lovforslagets Bemærkninger staar, at de unge Fiskere er paa Havet i nogle Maaneder, og efter den Tid gaar de rundt og bestiller ingenting, saa er dette jo sikkert rigtigt, men det behøvede ikke at være saaledes; der var ingenting i Vejen for, at man kunde bruge Vinteren til at oplære den færøske Befolkning til at tage Del i et Landbrugsarbejde, som kunde blive til Gavn for den i Fremtiden. Uden i øvrigt at komme ind paa den Strid, som er deroppe angaaende deres Højskole, vil jeg anbefale, at der kommer et Samarbejde i Stand mellem den færøske Højskole og den dygtige Konsulent, vi har deroppe.

Jeg vilde ønske, at den færøske Be-

folkning vilde tage Højskolen og Landbrugskonsulenten i sin Tjeneste og uddanne sig til den Fremtid, som venter. Saa vil der kunne drives Landbrug paa Færøerne, og saa tror jeg ogsaa, at meget af den Armod, der er deroppe, vil blive afløst af taalelige Kaar, selv om den ikke helt vil blive ophævet.

Samuelson: Det foreliggende Lovforslag bygger, som bekendt, paa Loven om Oprettelse af Husmandsbrug af 29. Marts 1924, og det er blevet meget omhyggeligt behandlet i Færøernes Lagting, som har foretaget de Ændringer, man mente var nødvendige for at afpasse Bestemmelserne efter færøske Forhold. Jeg skal gentage, at Forslaget er blevet meget omhyggeligt behandlet i Lagtinget og har faaet, ikke enstemmig, men tilstrækkelig Tilslutning i Tinget. Ministeriet har i alt væsentligt fulgt Lagtingets Ønsker, idet der kun er foretaget nogle formelle Ændringer i det af Lagtinget vedtagne. Det forekommer mig, at Lovforslaget er vel egnet til at gennemføres, og jeg for mit Vedkommende kan kun anbefale, at det gennemføres hurtigt i dette høje Ting; jeg tror, man oppe paa Færøerne vil glæde sig, hvis Lovforslaget kan blive gennemført i indeværende Rigsdagssamling.

Jeg skal paa Foranledning af Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Olufson sige, at det er jo ikke saadan, at man ikke uden denne Lov kan etablere Husmandsbrug paa Færøerne. Vi har en Lov af 1894, hvorefter der er etableret adskillige, Hundreder af saadanne Brug. Naar man ikke desto mindre nu har ønsket ved Siden af denne Lov, Trøloven af 1894, at faa en Lovgivning, der nogenlunde svarer til den, man har hernede, er det, fordi man ønsker at faa Adgang til Laan, som Husmændene hernede har det. Efter Loven af 1894 har man ikke Adgang til Laan fra Statskassen, men maa nøjes med de private Laan, man kan skaffe sig.

Det ærede Medlem Hr. Olufson standse bl. a. ved Bestemmelserne i § 4, der siger, at Lodderne skal være paa mindst 1 Aarskofoder, højst 2; Minimumsgrænsen her er den samme som i Loven af 1894; Maksimumsgrænsen er for Resten ogsaa den samme, det vil sige, der findes ikke nogen Maksimumsgrænse i selve Loven af 1894, men saaledes som denne Lov er blevet praktiseret, kan man sige, at der i Almindelighed i hvert Fald ikke er givet Adgang til, at en Mand kunde skaffe sig